

Temelia care rămâne

Temelia care rămâne

Un profesor danez pe nume Hergaard era cunoscut în urmă cu câțiva ani drept unul dintre liderii ateismului științific din țară; acum însă nu mai este cunoscut pentru aceasta. A publicat în urmă cu puțini ani a doua ediție a uneia dintre cărțile sale, și iată ce a scris în prefața ei:

“Îmi aduc aminte cu un profund sentiment de regret ziua în care am început să scriu această carte; pentru că la acea vreme nu am realizat cu ce săgeți mă voi străpunge. Pe parcursul vieții, prin suferințele și prin durerile ei, sufletul meu a fost zdruncinat, iar temelia pe care credeam că pot să clădesc a fost distrusă. Având o credință sinceră în gloria științei, credeam că am găsit un loc de odihnă sigur în fața oricărei circumstanțe neprevăzute. Însă am fost smuls din această iluzie. Pentru că atunci când a venit furtuna, iar cunoștințele mele au fost învăluite în amărăciune, fibrele științei s-au separat ca o țesătură. Atunci m-am apucat strâns de ajutorul pe care mulți se bazează – am căutat și am găsit pacea prin credința în Dumnezeu. De atunci încolo, fără îndoială că nu am abandonat știința, însă i-am acordat un alt loc în viața mea. Când întunericul acoperă perspectiva launtrică, și orice speranță pare să se năruie, potrivit încredințării mele de neclintit - există un singur țărm de ancorare: credința creștină vie și simplă. Fericit este cel care nu își permite să fie dus în extreme, ci se ancorează la timp într-un pământ sigur.”

Ce poveste mișcătoare trebuie să fie în spatele acestor cuvinte grăitoare! Temelia științifică a profesorului nu a putut să reziste greutateii necazurilor și suferințelor din viață, ci a fost zdrobită sub puterea lor. A fost nevoit să afle că își cultivase o iluzie. Pe de altă parte însă, ce îndurare mare l-a trezit din visare, la timp pentru a-și găsi o altă temelie, una care să nu cedeze, și pe care să-și clădească o temelie sigură pentru eternitate. După cum spune el însuși: “Fericit este cel... care se ancorează la timp într-un pământ sigur.”

Întrebarea importantă este – ce se va întâmpla atunci când va veni testul? Casa rămâne într-o aparentă siguranță atât timp cât durează vremea bună, dar când vine ploaia, vin și inundațiile, suflă vântul și toate bat asupra casei; abia atunci se dovedește dacă a fost construită pe stâncă sau pe nisip.

Casa ta spirituală va sta sau va cădea, atunci când vor veni încercările? Probabil că nu știi. Despre examenul care încă nu a venit este greu chiar să îți închipui ce ar putea presupune. “Ei bine, fii sigur că încercarea va veni. Uneori vine încet și cu o relativă blândețe, fie prin boală, fie prin întristare, fie prin dezamăgire, fie altele asemenea lor; alteori se năpustește asupra omului deodată și cu asprime, când se ivește înaintea morții. Cât de adesea casa se prăbușește la acest moment! Iar casa se prăbușește din cauza căderii temeliei.”

Astfel, întrebarea conduce către aceasta: pe ce te odihnești tu pentru eternitate? Există o singură temelie care este cu adevărat stâncă. Sunt multe care nu reprezintă altceva, decât nisip. În zilele noastre, știința omenească avansează prin salturi și prin sărituri, iar știința, adesea pe nedrept numită așa, se dezvoltă extraordinar. În consecință, știința devine un mic Dumnezeu, și pe deasupra un Dumnezeu fals, iar mulțimi de oameni i se închină și o adoră. Ei se întorc de la Dumnezeu, ca să creadă în știință; se îndoiesc de Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a crede cuvântul omului.

Care este temelia pe care clădești pentru eternitate? Este pe credința creștină simplă, dar vie - pe scurt, pe Hristos? Nu este nici o altă temelie care să reziste înaintea încercării. Realizând faptul că mai devreme sau mai târziu va trebui să stai înaintea păcatelor tale, care atrag în urma lor moartea și judecata, nimic nu te va ajuta decât sângele prețios al lui Hristos. Temelia care rămâne se găsește în “Numele lui Isus Hristos Nazarineanul, pe care voi L-ați răstignit, pe care Dumnezeu L-a înviat dintre morți... El este ‘Piatra disprețuită de voi, ziditorii, care a ajuns cap de unghi’. Și în nimeni altul nu este mântuire, pentru că nu este sub cer nici un alt Nume dat între oameni în care trebuie să fim mântuiți” (Fapte 4:10-12).

Clădește pe acea temelie, pe acea stâncă, și vei fi îndreptățit pentru eternitate. Fericit este în adevăr cel care găsește un loc de odihnă, în siguranță față de toate circumstanțele neprevăzute, în Hristos.

Mesagerul evangheliei 1926, p. 1